

Dia Mundial de la Terra, la casa comuna

Dij, 23/04/2020 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 22 d'abril 2020

Catequesi per el 50è Dia Mundial de la Terra

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui celebrem el 50è Dia Mundial de la Terra. És una oportunitat per renovar el nostre compromís d'estimar la nostra llar comuna i cuidar-nos d'ella i dels membres més febles de la nostra família. Tal com ens ho està demostrant la tràgica pandèmia del coronavirus, només junts i fent-nos càrrec dels més febles podem superar els reptes globals. La Carta Encíclica [Laudato si'](#) té aquest subtítol: "sobre la cura de la casa comuna". Avui reflexionarem una mica junts sobre aquesta responsabilitat que caracteritza el «nostre pas per aquesta terra» ([LS](#), 160). Hem de fer que creixi en nosaltres la consciència de la cura de la llar comuna.

Estem fets de *matèria terrenal*, i els fruits de la terra donen suport a la nostra vida. Però, tal com ens ho recorda el llibre del *Gènesi*, no som simplement "*terrenals*": també portem dins nostre l'*alè vital* que prové de Déu (cf. *Gen* 2,4-7). Per tant vivim en la llar comuna com una sola família humana i en la biodiversitat amb les altres criatures de Déu. Com a *imago Dei*, imatge de Déu, estem cridats a tenir cura i respecte a totes les criatures i a alimentar l'amor i la compassió pels nostres germans i germanes, especialment els més febles, a imitació de l'amor de Déu per nosaltres, manifestat en el seu Fill Jesús, que s'ha fet home per compartir amb nosaltres aquesta situació i salvar-nos.

A causa de l'egoisme no hem complert amb la nostra responsabilitat de guardians i administradors de la terra. «N'hi ha prou de mirar la realitat amb sinceritat per veure que hi ha un gran deteriorament de la nostra llar comuna» ([ibid.](#), 61). L'hem

contaminada, l'hem saquejada, posant en perill la nostra mateixa vida. Per això s'han format diversos moviments internacionals i locals per despertar les consciències. Agraeixo sincerament aquestes iniciatives, i encara caldrà que els nostres fills surtin al carrer per ensenyar-nos el que és obvi, és a dir, que no hi ha futur per nosaltres si destruïm l'ambient que ens manté.

Hem fallat en la cura de la terra, de la nostra casa-jardí, i en la preocupació pels nostres germans. Hem pecat contra la terra, contra el nostre proïme i, en definitiva, contra el Creador, el Pare bo que ens cuida a tots i que vol que visquem junts en comunió i prosperitat. I com reacciona la terra? Hi ha una dita espanyola que és molt clara, en això, i diu: "Déu perdona sempre; nosaltres els homes perdonem algunes vegades sí algunes vagades no; la terra no perdona mai". La terra no perdona: si nosaltres hem fet malbé la terra, la resposta serà molt dolenta.

Com podem restaurar una relació harmoniosa amb la terra i amb la resta de la humanitat? Una relació harmoniosa ... Moltes vegades perdem la visió de l'harmonia: l'harmonia és obra de l'Esperit Sant. Fins i tot a la llar comuna, en la terra, fins i tot en la nostra relació amb la gent, amb el proïme, amb els més pobres, com podem restaurar aquesta harmonia? Necessitem una nova manera de mirar la nostra llar comuna. Entenguem-nos: no es tracta d'un dipòsit de recursos per a gaudir-ne. Per a nosaltres creients el món natural és l' "Evangeli de la Creació", que expressa el poder creador de Déu a l'hora de donar forma a la vida humana i de fer que el món existeixi junt amb tot el que conté per mantenir la humanitat. El relat bíblic de la creació acaba així: «Déu veié que tot el que havia fet era molt bo» (*Gen 1,31*). Quan veiem aquestes tragèdies naturals que son la resposta de la terra al nostre maltractament, penso: "Si pregunto ara al Senyor què en pensa, no crec que em digui que és una cosa molt bona". Som nosaltres qui hem fet malbé l'obra del Senyor!

En celebrar avui el *Dia Mundial de la Terra*, estem cridats a redescobrir el sentit del respecte sagrat per la terra, perquè ella no és només casa nostra, sinó també casa de Déu. D'aquí ve en nosaltres una consciència d'*estar en una terra sagrada!*

Estimats germans i germanes, «despertem el sentit estètic i contemplatiu que Déu ha posat en nosaltres» (Exhort. ap. postsin. [Querida Amazonia](#), 56). La profecia de la contemplació és una cosa que aprenem sobretot dels pobles originals, que ens ensenyen que no podem tenir cura de la terra si no l'estimem i no la respectem. Ells tenen aquella saviesa de "viure bé", no en el sentit de passar-s'ho bé, no: sinó de viure en harmonia amb la terra. Ells anomenen aquesta harmonia "viure bé".

Al mateix temps, necessitem una conversió ecològica que s'expressi en accions concretes. Com a família única i interdependent, necessitem un pla compartit per prevenir les amenaces contra la nostra llar comuna. «La interdependència ens obliga a pensar en un sol món, en un projecte comú» ([LS](#), 164). Som conscients de la importància de col·laborar com a comunitat internacional per la protecció de la nostra llar comuna. Exhorto tots aquells que tenen autoritat a guiar el procés que conduirà a dues importants Conferències internacionals: la *COP15 sobre la Biodiversitat* a Kunming (Xina) i la *COP26 sobre els Canvis Climàtics* a Glasgow (Regne Unit). Aquestes dues reunions son molt importants.

Voldria animar a organitzar intervencions concertades també a nivell nacional i local. És bo convergir junts des de totes les condicions socials i donar vida també a un moviment popular "de base". El mateix *Dia Mundial de la Terra*, que celebrem

avui, va néixer així. Cadascú de nosaltres pot fer la seva petita contribució: «No hem de pensar que aquests esforços no canviaran el món. Aquestes accions difonen un bé a la societat que sempre dona fruits més enllà del que es pugui constatar, perquè provoquen dins d'aquesta terra un bé que sempre tendeix a difondre's, a vegades de manera invisible» ([LS](#), 212).

En aquest temps pasqual de renovació, esforcem-nos per estimar i donar valor al magnífic do de la *terra*, la nostra llar comuna, i per tenir cura de tots els membres de la família humana. Com a germans i germanes que som, demanem junts al nostre Pare del cel: “Envia el teu Esperit i renova la faç de la terra” (cf. *Sal* 104,30).

Traducció: Josep M. Torrents